

11. Про затвердження Положення про Міністерство юстиції України: Указ Президента України від 6 квітня 2011 року № 395/2011 / [Електронний ресурс]. – Режим доступу: www.ligazakon.ua.
12. Про звернення громадян (із змінами та доповненнями): Закон України від 2 жовтня 1996 року № 393/96-ВР // Відомості Верховної Ради України. – 1996. – № 47. – Ст. 256.
13. Галаган И.А. Административная ответственность в СССР. Процессуальное регулирование: [гос. и материально-правовое исследование] / Иван Александрович Галаган. – Воронеж: Изд-во Воронеж. ун-та, 1976. – 198 с.
14. Лория В.А. Административно-процессуальная деятельность и виды административных производств / В.А. Лория // Советское государство и право. – 1978. – № 1. – С. 119-124.
15. Кузьменко О.В. Адміністративний процес у парадигмі права: дис. на здобуття наук. ступ. докт. юрид. наук: спец. 12.00.07 / Кузьменко Оксана Володимирівна. – К., 2006. – 401 с.
16. Про затвердження Інструкції про порядок розгляду звернень та особистого прийому громадян у Міністерстві юстиції України, в установах та організаціях, що належать до сфери його управління: Наказ Міністерства юстиції України від 18 березня 2004 року № 26/5 // Офіційний вісник України. – 2004. – № 12. – Ч. 1. – Ст. 777.
17. Про затвердження Інструкції з діловодства за зверненнями громадян в органах державної влади і місцевого самоврядування, об'єднаннях громадян, на підприємствах, в установах, організаціях незалежно від форм власності, в засобах масової інформації (із змінами та доповненнями): Постанова Кабінету Міністрів України від 14 квітня 1997 року № 348 // Урядовий кур'єр. – 1997. – № 93–94.
18. Про затвердження Класифікатора звернень громадян: Постанова Кабінету Міністрів України від 24 вересня 2008 року № 858 // Офіційний вісник України. – 2008. – № 73. – Ст. 2461.
19. О порядке рассмотрения обращений граждан Российской Федерации: Федеральный Закон от 2 мая 2006 года № 59-ФЗ / [Электронный ресурс]. – Режим доступа: <http://lib.consultant.ru/doc.asp?ID=89668&PCS=1&PT=1&Page=1>.

УДК 347.73: 336.22 (477)

ФОРМУВАННЯ ПОНЯТТЯ „ПУБЛІЧНИЙ ІНТЕРЕС” НА СУЧАСНОМУ ЕТАПІ В СФЕРІ ОПОДАТКУВАННЯ

Білоус В.Т., д.ю.н., професор
Кузьменко О.О., к.ю.н., доцент

Національний університет державної податкової служби України

У статті розглянуто дискусійне на сьогодні поняття „публічний інтерес”. Особливу увагу приділено зокрема, розгляду поняття „інтерес” як правової категорії та поняттю „публічний інтерес”, що формується в сфері оподаткування.

Ключові слова: інтерес, публічний інтерес, приватний інтерес, правова категорія, оподаткування.

Білоус В.Т., Кузьменко О.А. ФОРМИРОВАНИЕ ПОНЯТИЯ „ПУБЛИЧНЫЙ ИНТЕРЕС” НА СОВРЕМЕННОМ ЭТАПЕ В СФЕРЕ НАЛОГООБЛОЖЕНИЯ / Национальный университет государственной налоговой службы Украины, Украина

В статье рассмотрено дискуссионное на сегодняшний день понятие „публичный интерес”. Особенное внимание уделено, в частности, рассмотрению понятия „интерес” как правовой категории и понятия „публичный интерес”, который формируется в сфере налогообложения.

Ключевые слова: интерес, публичный интерес, частный интерес, правовая категория, налогообложение.

Bilous V.T., Kuz'menko O.A. SHAPING THE NOTION "PUBLIC INTEREST" ON MODERN STAGE IN SPHERE TAXATION / National university of the state tax service of Ukraine, Ukraine

In the article is still debating the concept of "public interest". In particular, special attention is given to the concept of "interest" as a legal category and the concept of "public interest", which is formed in the field of taxation.

Key words: interest, public interest, private interest, legal category, taxation.

Розвиток української державності відбувається в умовах трансформаційних процесів, таких як глобалізація, модернізація та формування нової світової конструкції правовідносин. Це вимагає абсолютно нових підходів до визначення ракурсів та напрямів наукових досліджень. Реально змінюються умови існування держав, виникають проблеми щодо подолання міжнародного тероризму та забезпечення міжнародної безпеки; відбуваються техногенні та екологічні катастрофи, що потребують негайного розв'язання; збільшується кількість локальних конфліктів; неспинно зростає транснаціональна злочинність. Усі ці події вимагають ретельного перегляду та внесення конкретних змін до змісту такого поняття, як „інтерес”, особливо при розгляді його як правової категорії, а не загальновідомого поняття: „світом править інтерес”.

Двадцять століття ознаменувалося появою нової якості в житті людини, що впливає з геополітичної ідеології організації діяльності держави. Проте навіть у розвинених країнах Європи та Америки становлення зазначеної ідеології викликає явний опір патріотично налаштованих громадян, оскільки їх домінування є загрозою для внутрішнього суверенітету держав. Сфера забезпечення суспільних інтересів часто стирає національні особливості та безперешкодно долає кордони разом з їх носіями – транснаціональними компаніями, банківськими магнатами тощо. Чи зуміє протистояти цьому натиску окрема держава та її уряд, базуючись виключно на суспільних інтересах. Теоретично – так, але практика Греції і Італії показала протилежне.

У сучасному глобалізованому світі особливі вимоги висуваються не тільки до політичних режимів, але і до економічної їх основи, особливо щодо формування та розвитку податкових правовідносин. На сучасному етапі стан податкових правовідносин у державі свідчить про формування та розвиток ринкових відносин, їх прозорість і сприяння розвитку економіки та рівню інвестицій. В Україні формування сучасних податкових правовідносин перебуває в перманентному стані, що пов'язано з прийняттям Податкового кодексу та здійсненням ряду економіко-правових реформ.

У зв'язку з цим метою написання даної статті є необхідність стосовно формування сучасного погляду на поняття „публічний інтерес” у сфері оподаткування.

В умовах сьогодення продовжується пошук ефективних механізмів взаємодії держави і приватного бізнесу, а також гармонійного поєднання приватних і публічних інтересів у сфері оподаткування. Уряд України намагається зменшити пряме втручання в господарські процеси, але при цьому активізує свою діяльність щодо удосконалення межових умов господарювання. Враховуючи ряд реформ, що здійснюються у зв'язку з прийняттям Податкового кодексу, проблема ефективності розвитку ринкової економіки вимагає розробки нових підходів до вирішення кола названих питань, у тому числі пов'язаних з публічним інтересом накопичення суспільного капіталу [1, 7-10].

Одним із важливих результатів, досягнутих у цьому напрямі, став висновок про те, що необхідні подальші зусилля щодо активації інноваційних процесів і вони повинні стати безсумнівним пріоритетом. Водночас складність і багатоаспектність цих процесів, динамізм внутрішнього і зовнішнього середовища вимагають подальших наукових і практичних пошуків, особливо це стосується теоретико-методологічних обґрунтувань, осмислення багатьох засадних ідей, що можуть якісно вплинути на учасників реалізації таких процесів і їх масштабів [2, 8].

Питання „інтересу” загалом, а також розгляд взаємозв'язку „публічного” та „приватного” інтересу неодноразово розглядали вчені ще в радянський період. Насамперед, необхідно відзначити фахівців із загальної теорії права: А. Екімова, В. Грібанова, Р. Гукасяна, Ю. Зав'ялова, Д. Керімова, Г. Мальцева, В. Патюліна, С. Сабікенова, Г. Свердлов, В. Степаняна, Д. Чечота, Н. Шайкенова. На сучасному етапі вивчення цього питання займалися такі науковці: О. Вінник, О. Крупчан, В. Ковальський, В. Мадіссон, Е. Зельдіна, П. Рабінович, В. Селіванов, О. Юдашев. Окремі питання врегулювання інтересів у сфері оподаткування розглядали Л. Трофімова, Р. Гаврилюк.

Необхідно зазначити, що, незважаючи на суттєві кроки адміністративної реформи, категоріальний апарат будь-якої галузі права залишається найбільш стабільною частиною її методології. Тому, перед тим як розглядати загалом понятійно-категоріальний апарат науки фінансового права, необхідно зупинитися на самому понятті „категорія”. Під категорією розуміють загальні поняття, в яких відображено найбільш істотні сторони й особливості явищ. Основними розробниками поняття „категорія” в філософському змісті були Аристотель, Кант, Гегель. Категорії розглядаються як особливо важливі форми мислення, якими люди користуються в процесі пізнання. Їх особливість полягає в тому, що вони є засобом відображення закономірностей зовнішнього світу в мисленні. У перекладі з грецької мови „категорія” означає висловлювання чого про щось. Зокрема, Н.К. Вахтомін зазначає, що на категорії не можна дивитись як на засіб, яким людина може користуватися, а може і не користуватися. Існує твердження щодо того, що категорії – це такі форми, якими людина користується незалежно від її волі і бажання, якщо, звичайно, вона думає і пізнає, а тому ніяке пізнання не можливе без категорій [3, 15]. При цьому враховується, що, з одного боку, якщо пізнання дійсно можливе лише за допомогою категорій, то з іншого – у процесі пізнання дійсності самі категорії збагачуються і розвиваються та виступають як підсумок визнання людьми дійсності в ту або іншу епоху, що створює нові можливості для подальшого пізнання дійсності в сучасних умовах [4, 112-121]. У зв'язку з цим виникає необхідність переглянути попередньо сформовані поняття і категорії та внести зміни щодо обґрунтування їх використання.

У межах розгляду певних правових категорій з погляду фінансового права сьогодні в юридичній науковій літературі одним із найскладніших і найбільш дискусійних питань залишається категорія „інтерес”. Це пояснюється тим, що саме слово „інтерес” входить до гранично абстрактних і у зв'язку з цим викликає найбільше спірних моментів. Особливу увагу в цьому аспекті необхідно приділити не просто характеристиці такого поняття як „інтерес”, а детально розглянути його як правову категорію. Це поняття є предметом дослідження таких наук як соціологія, філософія, психологія, економічна теорія та інших. З погляду правової науки, на думку Г.В. Мальцева, категорія інтересу набуває актуальності насамперед як категорія, яка виражає об'єктивне значення, оскільки розуміння інтересу як певної психічної вольової діяльності не може дати пояснення процесу формування такого соціального явища як право [5, 20]. У зв'язку з цим правознавці найбільше уваги приділяють поділу інтересів на приватні і публічні. Зокрема, вчений-юрист у галузі фінансового права А.А. Нечай критерієм розмежування публічного і приватного у праві визначає інтерес. На її думку, для публічного права перевагу мають інтереси держави, правовий статус її органів, посадових осіб, а також регулювання відносин, з яскраво вираженим суспільним характером, а для приватного права основними є інтереси окремих осіб. На думку теоретика фінансового права Н.Ю. Пришви, публічний інтерес – це концентрований вираз загальносоціальних потреб та устремлень; це визнаний державою і забезпечений правом інтерес соціальної спільноти, задоволення якого є умовою та гарантією її існування і розвитку. Засновник українського фінансового права Л.К. Воронова підкреслює, що норми фінансового права завжди виражені в категоричній формі, оскільки в них відображено публічний фінансовий інтерес. У цьому аспекті логічною є позиція вітчизняного теоретика податкового права М.П. Кучерявенка, він стверджує, що примус у податковому праві забезпечує як реалізацію державних інтересів, так і інтересів платників податків. С. Рабинович вказує, що в більшості реальних суспільних відносин поняття „приватне” і „публічне” є взаємопереплетеними і перебувають у діалектичному взаємозв'язку, тому він стверджує, що публічним є все, що стосується благ та інтересів спільноти („спільного блага”), а приватним – усе, що стосується благ та інтересів кожного з її учасників. Відтак в одному аспекті приватне є водночас публічним в іншому [6, 172].

У зв'язку з розглядом цього питання на сьогодні актуальним є питання конфлікту інтересів у сфері оподаткування. Виникненню конфліктів інтересів платників податків і держави в особі контролюючих органів, тобто конфлікту приватних і публічних інтересів у сфері оподаткування сприяють такі фактори, як поетапне введення нових нормативно-правових актів, розроблених та прийнятих поспіхом; недостатня розробка відповідної теоретичної основи; відсутність системності в формуванні внутрішньої структури податкового закону, а також багато інших. Різноманітні конфлікти, що виникають у сфері податкових відносин, є передумовою виникнення податкових спорів. На думку адвоката Божко Ю.В., існує більш

широке розуміння податкового спору – „як конкретної юридичної ситуації, в основі якої лежать суперечності між платниками податків, з одного боку, та органами державної влади, з іншого, що виникають з приводу застосування норм податкового права, або як податково-правових відносин, що відображають суперечності інтересів держави і платників податків та інших учасників податковий правовідносин стосовно застосування норм податкового права, які вирішуються уповноваженим юрисдикційним органом чи за згодою сторін” [7]. При цьому необхідно враховувати, що податковий спір розглядається також як юридичний спір, який вирішується компетентним органом державної влади у встановленій законом формі, між державою, з одного боку, та іншими учасниками податкових правовідносин, з іншого, та який пов’язаний із нарахуванням і сплатою податків. Вирішення питання щодо податкового спору є одним із основних шляхів вирішення конфліктів публічних і приватних інтересів у сфері оподаткування. Податковий спір є одним із найважливіших факторів, що негативно відображається на стабільності правопорядку в розвитку суспільства та держави, а також при проведенні необхідних у країні перетворень у сфері фінансово-господарської та податкової діяльності. У зв’язку з цим необхідно враховувати, що вирішення конфліктів у цій сфері повинно бути спрямоване на врегулювання публічних і приватних інтересів. У цьому аспекті потрібно розуміти, що податок – це примусове вилучення державою чужої частки (приватної власності), але це вилучення є легітимним публічним заволодінням приватною власністю. Тому в основі одержання податку лежать публічно-владні повноваження держави. І відносини між платником податку і державою опосередковано фінансово-правовими відносинами.

Яскравим прикладом податкового конфлікту стали акції протесту проти прийняття Податкового кодексу – Податковий майдан – масові мітинги і протести проти ухваленого парламентом Податкового кодексу. Ці акції розпочалися 16 листопада 2010 року, і набули масового характеру 22 листопада. Протести відбувалися в найбільших містах України, найбільш масові мітинги проводилися на Майдані Незалежності в Києві. Закінчилися протести 3 грудня, коли, за наказом влади, сотнями співробітниками МВС України всіх протестувальників було розігнано і знищено наметове містечко в Києві. Повну перемогу мітингувальники не отримали, Податковий кодекс було ветовано лише частково. Податковий майдан став першим масовим антиподатковим процесом у незалежній Україні.

Раніше поняття „конфлікт інтересів” знав практично кожний платник податків, оскільки така норма була передбачена пп.4.4.1 Закону №2181. Тепер аналогічна норма є і в Податковому кодексі пп.4.1.4 ПКУ, тільки тепер вона називається „Презумпція правомірності рішень платника податків”. Відповідно, як зміст, так і застосування цієї норми тепер дещо інші, ніж ми звикли розуміти та застосовувати. Тепер ДПАУ в листі від 18.06.2011 р. № 5611/А/15-0314, посилаючись на розпорядження п.56.22 ПКУ, зробила висновок, що Кодексом закріплено право врегулювання конфліктів через механізми судового врегулювання [8].

Сьогодні реформування податкової системи України проводиться з метою стимулювання її економічного розвитку шляхом впровадження Податкового кодексу. Досягнути ефективності суспільних відносин, і особливо у фінансовій сфері, не можна тільки механічно вносячи окремі зміни до законодавства. Для цього необхідно створити відповідне методологічне забезпечення, розробити чітку програму дій, визначити шляхи руху, тобто створити сучасну фінансову парадигму. Значну частину цієї парадигми буде займати податкова система, яка сьогодні виступає як сукупність встановлених у країні податків, зборів та обов’язкових платежів, що є взаємопов’язаними, органічно доповнюють один одного та мають різну цілеспрямованість, а також форми і методи побудови [9, 380]. Податкова система виступає різновидом відкритої динамічної системи. Її системність полягає в тому, що податки повинні органічно доповнювати один одного, бути взаємопов’язаними, і загалом не суперечити ні системі, ні її окремим елементам. Також системний підхід означає, що повинні реалізовуватися як фіскальна, так і регулятивна та стимулююча функції. За своєю сутністю податкова система є системою розподільних і перерозподільних відносин у суспільстві і детермінує юридичну природу податково-правової норми, яка містять правила поведінки, встановлені державою та забезпечені силою її примусу. Зміст податкових норм полягає в тому, що вони встановлюють правила поведінки учасників податкових відносин, тобто такої поведінки, яка пов’язана з розподілом чи перерозподілом державою в її інтересах частини власності інших юридичних і фізичних осіб. На підставі податково-правових норм виникають податкові правовідносини, як суспільні відносини, які встановлюють, змінюють чи скасовують податкові платежі, та у

зв'язку з юридичними фактами, учасники яких наділені суб'єктивними правами та мають юридичні обов'язки, пов'язані зі сплатою податків, зборів обов'язкових платежів) до бюджетів і публічних цільових фондів і поданням податкової звітності [9, 394].

Особливу увагу у зв'язку з реформуванням податкової системи необхідно приділити формуванню сучасних податкових правовідносин. Сьогодні формування сучасних податкових правовідносин неможливе без їх аналізу через призму теоретичного розгляду місця і ролі розподілу в економічному розвитку суспільства. Звичайно, податковим правовідносинам властиві загальні риси, притаманні всім правовідносинам, але вони також мають свою специфіку. Основна їх особливість полягає в тому, що вони виникають у процесі публічної фінансової діяльності держави. Це пов'язано з тим, що податок є складним соціальним інститутом і поєднує в собі економічні, філософські, правові явища. Податки є конкретною формою правових відносин, закріплених законодавством і з метою наповнення доходами бюджетної системи, але при цьому необхідно враховувати, що податок не призначений для покриття конкретних витрат, а спрямований на задоволення публічних потреб. Тому з метою удосконалення податкових правовідносин необхідно забезпечити комплексний аналіз усіх методологічних складових розподілу у взаємозв'язку з фазами відтворення, економічним зростанням і соціально-економічними наслідками, а також враховувати гармонійне поєднання публічних і приватних інтересів.

При формуванні податкових правовідносин необхідно враховувати, що виникнення інституту збору податків зумовлено насамперед спільним для усіх членів суспільства інтересом у майновому забезпеченні функціонування механізму держави. Але при цьому необхідно пам'ятати, що найпершими досліджували правовідносини представники цивільного права, враховуючи інтереси всіх сторін. Тому такий інтерес належить більшості громадян суспільства. І в цьому контексті публічний інтерес можна розглядати як спільний для більшості учасників суспільного життя, тісно пов'язаний з приватним інтересом, але який відрізняється від останнього тим, що в його основі лежить потреба в здійсненні загальнодержавних дій, спрямованих на гарантування економічної безпеки, а також захист прав усіх суб'єктів права власності та господарювання.

В юридичному регулюванні приватний та публічний інтереси взаємно впливають один на одного та утворюють діалектичну єдність. Необхідно враховувати, що публічний інтерес є похідним від приватного. У свою чергу, реалізація приватного інтересу сприяє задоволенню потреб кожного окремого індивіда, а реалізація публічного інтересу – задоволенню потреб усіх індивідів, які є членами цього суспільства [10, 78].

Вважаємо, що в умовах проведення податкової реформи, коли Податковий кодекс повинний стати основним інструментом її реалізації, необхідно забезпечити гармонійне поєднання публічних і приватних інтересів, зокрема поєднання інтересів держави та приватних інтересів окремих осіб. У зв'язку з цим необхідно враховувати, щоб таке поєднання сприяло соціально-економічному розвитку нашої держави, підвищувало конкурентоспроможність України на міжнародному рівні та загалом забезпечувало зростання добробуту всіх громадян. На думку Р. Гаврилюк, обов'язковою умовою існування та розвитку людського суспільства є компроміс. Одним із найпоширеніших видів компромісів є податково-правовий компроміс суспільства і держави. Це пов'язано з тим, що такий компроміс гарантує природне поєднання основоположних начал суспільства і держави – з одного боку, приватного інтересу, приватної власності, а з іншого – публічного інтересу, публічної власності [11, 153].

Отже, на підставі проведеного дослідження можна зробити висновок, що особливість понятійного апарату фінансового права зумовлена тісним зв'язком із проведенням державою в інтересах всього населення країни особливої публічно-фінансової діяльності, пов'язаної з реалізацією державою фіскальної функції (від лат. *fiscus* – казна). Тому з метою формування сучасного поняття „публічний інтерес у сфері оподаткування” та враховуючи сучасні тенденції, а також специфіку предмета фінансового права, виникає необхідність у комплексних наукових дослідженнях, присвячених проблемам понятійно-категоріального апарату фінансового права. У зв'язку зі змінами, які відбулися після прийняття Податкового кодексу, сьогодні актуальні теоретико-правові дослідження таких категорій як „інтерес”, „публічний інтерес”, „приватний інтерес” з погляду фінансово-правової науки. Також дослідження цих категорій є важливим для визначення їх ролі і місця в системі фінансового права та в системі фінансового законодавства.

Розробка вказаних категорій необхідна як для розвитку сучасної доктрини фінансового права, так і для реалізації фінансово-правової політики загалом і податкової політики безпосередньо.

ЛІТЕРАТУРА

1. Реформування податкової системи України: теорія, методологія, практика: монографія / Ярошенко Ф.О., Мельник П.В., Мряковський А.І. та ін. за заг. ред. М.Я. Азарова. – К.: Міністерство фінансів України, 2011. – 656 с.
2. Онишко С.В. Взаємозв'язок інноваційних і модернізаційних процесів як генератор накопичення суспільного капіталу / С.В. Онишко, І.В. Білоус // Науковий вісник Національного університету ДПС України (економіка, право). – № 3(54).– 2011.– С. 4–9.
3. Вахтомин Н.К. О роли категорий сущность и явление в познании / Вахтомин Н.К. – М., 1963. – С. 15.
4. Покачалова Е.В. Особенности системы понятийно-категориального аппарата финансового права / Е.В. Покачалова // Право. Законодательство. Личность. – 2009. – № 3 (7) – С. 112–121.
5. Мальцев В.Г. Соотношение субъективных прав, обязанностей и интересов советских граждан / В.Г. Мальцев // Советское государство и право. – 1965. – № 10. – С. 20–25.
6. Трофімова Л.В. Податкова політика в контексті дихотомії „публічний інтерес – приватний інтерес” / Л.В. Трофімова // Науковий вісник Національного університету ДПС України (економіка, право). – 2009. – № 4 (47). – С. 170–178.
7. Божко Ю.В. Податковий спір як гарантія захисту прав та інтересів платника податків / Ю.В. Божко // Теоретико-практичні механізми розбудови правової держави: збірник матеріалів всеукраїнської конференції (23-24 вересня 2011 року. – м. Львів). – 2011.
8. Науково-практичний коментар до Податкового кодексу України: в 3 томах / Том 1 кол. авторів [заг. редакція, передмова Ф.О. Ярошенка]. – Ірпінь. НУДПСУ, 2010. – 596 с.
9. Орлюк О.П. Фінансове право. Академічний курс: підручник / О.П. Орлюк. – К.: Юрінком Інтер, 2010. – 808 с.
10. Сивий Р.Б. Соціально-філософські проблеми розмежування приватних і публічних інтересів як підстави дихотомізації структури позитивного права / Р.Б. Сивий // Проблеми філософії права. – 2005. – Том III. – № 1–2. С. 73–84.
11. Гаврилюк Р.О. Еволюція конституційно-податкового компромісу суспільства і держави / Р.О. Гаврилюк // Проблеми філософії права. – 2006–2007. – Том IV–V. – С. 153–165.

УДК 351.746.1 (470)

ВОПРОСЫ НАЦИОНАЛЬНОЙ БЕЗОПАСНОСТИ РОССИИ

Босхамджиева Н.А., к.ю.н., докторант

Всероссийский научно-исследовательский институт МВД Российской Федерации

Автор исследует совокупность официально выраженных потребностей и ценностей Российской Федерации, реализация и защита которых обеспечивает устойчивое развитие личности, общества и государств.

Ключевые слова: национальные интересы, национальная безопасность, защита, угроза.

Босхамджиева Н.А. ПИТАННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ БЕЗПЕКИ РОСІЇ / Всеросійський науково-дослідний інститут МВС Російської Федерації, Росія

Автор досліджує сукупність офіційно виражених потреб і цінностей Російської Федерації, реалізація та захист яких забезпечує сталий розвиток особистості, суспільства і держав.